

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 284/2025-60

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] zastúpeného Škubla & Partneri s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, proti postupu Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a postupu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019 (pôvodne PPZ-5/BOK-CA-2012, neskôr PPZ-499/NKA-FP-BA-2012) pri nakladaní s jeho mobilnými telefónmi a kontrole nakladania s nimi a proti upovedomeniu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 2/23/1000-231 z 18. decembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) 24. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 20 ods. 1, čl. 22 ods. 1 a 2 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a 3, čl. 11 ods. 1, čl. 13, čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 ods. 2, čl. 8 ods. 1 a 2 a čl. 18 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (ďalej aj „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane základných ľudských práv (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 7, čl. 8, čl. 17 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „NAKA“), „*a to najmä*“ v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019 [pôvodne PPZ-5/BOK-CA-2012, resp. neskôr aj PPZ-

499/NKA-FP-BA-2012; (ďalej len „napadnuté konanie“)], pri nakladaní s mobilnými telefónmi označenými v tomto trestnom konaní ako 1. mobilný telefón zn. iPhone tmavej farby s obalom + 1 ks SIM karta č. 894210247000361607-2F a 2. mobilný telefón zn. Apple čiernej farby + 1 ks SIM karta T-Mobile, č. 89421023800, 0319715-7L, nakladaní s kópiami a derivátmi z týchto mobilných telefónov a informovaní o tomto nakladaní formou tlačovej správy z 25. septembra 2023 a postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) „*najmä*“ v napadnutom konaní, a to tým, že nevykonával dostatočný dozor nad kontrolou zákonnosti nakladania s označenými mobilnými telefónmi a nakladania s kópiami a derivátmi z týchto mobilných telefónov zo strany NAKA, ako aj upovedomením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 2/23/1000-231 z 18. decembra 2023 (ďalej len „napadnuté upovedomenie“). Sťažovateľ navrhuje uložiť orgánom činným v trestnom konaní povinnosť vrátiť mu označené mobilné telefóny, uložiť im povinnosť vydať mu kópie a deriváty z nich a povinnosť zničiť tieto kópie a deriváty bez ohľadu na to, do ktorých trestných konaní alebo operatívnych zisťovaní boli tieto kópie a deriváty odovzdané, a doručiť mu zápisnicu o ich zničení.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi boli 1. decembra 2020 zaistené dva mobilné telefóny v rámci trestného konania vedeného na NAKA pod ČVS: PPZ-72/NKA-BA2-2019 (vec „Arpáš“).

3. Dňa 31. augusta 2021 generálny prokurátor Slovenskej republiky uznesením č. k. IV/3 Pz 29/21/1000-12 obvinenie sťažovateľa v označenej veci zrušil a zrušil aj všetky súvisiace rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, čím došlo aj k zrušeniu rozhodnutia o zaistení mobilných telefónov sťažovateľa. V nadväznosti na uvedené NAKA 9. septembra 2021 rozhodla o vrátení mobilných telefónov.

4. Následne bol právny zástupca sťažovateľa vyzvaný na vydanie mobilných telefónov v súvislosti s vecou vedenou na NAKA pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019 (vec „Gorila“), pričom mobilné telefóny boli na základe príslušného príkazu zo 6. októbra 2021 právnenému zástupcovi sťažovateľa odňaté nasledujúci deň, teda 7. októbra 2021.

5. Sťažovateľ napadol postup orgánov činných v trestnom konaní pri vydaní príkazu na odňatie veci a pri odňatí veci ústavnou sťažnosťou (IV. ÚS 104/2023).

6. Predmetom tejto ústavnej sťažnosti je podľa sťažovateľa následné protiprávne nakladanie s jeho mobilnými telefónmi a dátami z nich, verejné vyhlásenie NAKA o nakladaní s mobilnými telefónmi a dátami a výkon dohľadu úradu špeciálnej prokuratúry nad uvedeným.

7. Sťažovateľ ústavný súd informoval, že po zrušení úradu špeciálnej prokuratúry vykonáva dozor vo veci „Gorila“ prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave a číslo dozorového spisu je sp. zn. 20 Kv 217/24/1100.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ pred ústavným súdom tvrdí, že v rámci predvolebnej kampane na tlačovej konferencii 24. septembra 2023 pán [REDAKOVANÉ] poukazoval na údajnú komunikáciu medzi ním a pánom

██████████, pričom ako zdroj svojich informácií označil dátovú zálohu mobilného telefónu pána ██████████.

9. Nasledujúci deň vydala NAKA vlastnú tlačovú správu, v ktorej uviedla, že v spolupráci so znalcom Europol-u prelomila zabezpečenie mobilných telefónov, že „v rámci informácií zabezpečených z predmetných mobilných telefónov došlo k začatiu trestného stíhania vo veci pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu s predpokladanou škodou vo výške približne 460.000.000,- €“, že „taktiež boli informácie odstúpené do iných konaní, ako informácie dôležité pre trestné konanie“ a že získané informácie sa preverujú aj v operatívnom preverovaní.

10. Mobilné telefóny zaistené opätovne v rámci trestného konania vo veci „Gorila“ však podľa sťažovateľa neobsahovali žiadne informácie súvisiace s touto vecou, o čom NAKA v skutočnosti vedela. Mobilné telefóny navyše obsahovali informácie podliehajúce ochrane súkromia. V súvislosti s mobilnými telefónmi sťažovateľa NAKA vykonala podľa sťažovateľa tzv. *fishing expedition*, teda úsilie smerom k hľadaniu akéhokoľvek dôkazu proti nemu.

11. Podľa informácií sťažovateľa sa v trestnom spise vo veci „Gorila“ nachádzalo iba uznesenie o ustanovení Europol-u ako znalca z 11. novembra 2021, avšak výsledky skúmania, znalecký posudok, forenzná správa alebo iná komunikácia medzi NAKA a znalcom v spise absentovali. Sťažovateľ z časových súvislostí odvodzuje, že informácie z jeho mobilných telefónov už v danom čase existovali, a tak mali byť obsahom príslušného spisu. Podľa jeho názoru teda NAKA nevedela príslušný spis riadne a svojou tlačovou správou podporila predvolebnú kampaň pána ██████████.

12. Sťažovateľ sa žiadosťou o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku zo 4. októbra 2023 domáhal poskytnutia informácií o obsahu spisu vo veci „Gorila“ vo vzťahu k nakladaniu s jeho mobilnými telefónmi, preskúmania postupu NAKA, konkrétne vedúcej špecializovaného tímu „Gorila“ a jeho členov, pri vedení spisu, ako aj pri nakladaní s jeho mobilnými telefónmi a výsledkami ich skúmania, ako aj zamedzeniu únikov z vyšetrovacieho spisu a zabezpečenia rešpektovania jeho prezumpcie nevinoty.

13. Úrad špeciálnej prokuratúry v odpovedi na predmetnú žiadosť podľa sťažovateľa nevyjasnil skutkový stav, nepodoprel oprávnenosť konania NAKA a obmedzil sa na konštatovanie, že získané dáta, resp. ich časť nie sú dôkazmi, ale len operatívnymi informáciami, pričom implicitne podľa sťažovateľa potvrdil, že ide o tzv. *fishing expedition*.

14. Sťažovateľ podal proti odpovedi úradu špeciálnej prokuratúry žiadosť o preskúmanie zákonnosti postupu dozorujúceho prokurátora v predsúdnom trestnom konaní v zmysle príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 28. novembra 2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní (ďalej len „príkaz generálneho prokurátora“), avšak do podania ústavnej sťažnosti táto jeho žiadosť nebola vybavená.

15. Sťažovateľ v nadväznosti na uvedené namieta, že spôsobom nakladania s jeho mobilnými telefónmi a dátami z nich, ako aj spôsobom informovania o nakladaní s nimi a nedostatočným dohľadom dozorujúceho prokurátora došlo k zásahu do jeho práv označených v petite ústavnej sťažnosti.

16. V doplnení ústavnej sťažnosti z 19. februára 2024 sťažovateľ uviedol, že jeho žiadosť podľa príkazu generálneho prokurátora (bod 14 tohto uznesenia) nevedla k ním požadovanej

náprave, keď jediným opatrením prijatým zo strany príslušného prokurátora bolo vydanie pokynu konajúcej vyšetrovatel'ke zaradiť do vyšetrovacieho spisu všetky relevantné a dostupné výstupy z činnosti Europol-u. Nedošlo však k odstráneniu protiprávneho nakladania NAKA s jeho mobilnými telefónmi a dátami z nich a taktiež sa nevyriešila otázka tlačovej správy z 25. septembra 2023, v ktorej bolo uvedené, že sťažovateľ je v inej veci podozrivým, čím bolo zasiahnuté do jeho práva na prezumpciu nevinu. Túto jeho žiadosť navyše vybavoval prokurátor D. Mikuláš, ktorý bol sám v čase od 11. júna 2021 do 6. marca 2023 dozorujúcim prokurátorom vo veci „Gorila“. Napokon, pokiaľ ide o ním vydaný pokyn, tento podľa sťažovateľa v čase zaslania doplnenia ústavnej sťažnosti nebol rešpektovaný. Sťažovateľ taktiež uviedol, že sa obrátil aj na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so žiadosťou o sprístupnenie informácie o spisovej značke, pod ktorou sa vedie trestné stíhanie, o ktorom informovala NAKA v tlačovej správe, a o opise príslušného skutku, avšak bezvýsledne. Sťažovateľ zároveň uviedol, že príslušná vyšetrovatel'ka si má robiť kópie z jeho súkromnej komunikácie a poskytovať ich iným osobám. Napokon rozšíril petit svojej ústavnej sťažnosti o napadnuté upovedomenie.

17. V doplnení ústavnej sťažnosti zo 6. júna 2024 sťažovateľ uviedol, že stále nedošlo k doplneniu vyšetrovacieho spisu „Gorila“ o dokumentáciu týkajúcu sa nakladania s mobilnými telefónmi a extrahovanými dátami a že mobilné telefóny a dáta z nich extrahované neboli dôkazne použité pri vznesení obvinení z 23. novembra 2022 a 12. marca 2024. Odporcovia tak stále nie sú schopní preukázať spôsob nakladania s jeho mobilnými telefónmi.

18. Sťažovateľ v doplnení ústavnej sťažnosti z 18. septembra 2024 uviedol, že jemu vznesené obvinenie z 23. novembra 2022 bolo zrušené a že vo veci „Gorila“ už nemá postavenie obvineného, čo výrazným spôsobom sťažuje jeho možnosť domáhať sa ochrany svojich práv. Ďalej upresnil, že po zrušení NAKA by mal byť tím „Gorila“ zaradený pod Úrad boja proti organizovanej kriminalite (ďalej len „ÚBOK“).

19. V doplnení ústavnej sťažnosti zo 7. februára 2025 sťažovateľ poukázal na nové informácie, ktoré majú potvrdzovať ním tvrdený únik informácií vo veci „Gorila“. Ďalej poukázal na zrušenie uznesenia vyšetrovatel'ky NAKA o pribratí znalca na účel skúmania jeho mobilných telefónov. Taktiež upresnil, že vo veci „Gorila“ došlo k zmene ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019 na ČVS: PPZ-35/UBOK-FV-ZA-2024. V doplnení ďalej poukázal na ním iniciované trestné konanie vo veci únikov informácií, z ktorého vyplynulo, že správy medzi ním a pánom [REDAKOVANÉ] mohli k pánovi [REDAKOVANÉ] uniknúť zo spisu „Gorila“ alebo z telefónu pána [REDAKOVANÉ], ktorý však pri výsluchu vylúčil, že by dáta z jeho mobilného telefónu mohli uniknúť. Taktiež malo z daného trestného konania vyplynúť nezákonné nakladanie s dátami z jeho mobilných telefónov zo strany príslušných prokurátorov, a taktiež to, že skutočne došlo vo vzťahu k jeho osobe k tzv. *fishing expedition*.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

20. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľa podľa ústavy, listiny, dohovoru, dodatkového protokolu a charty v súvislosti s nakladaním s jeho mobilnými telefónmi po ich opätovnom odňatí vo veci „Gorila“.

21. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

22. Ústavný súd v súvislosti s namietaným porušením práv sťažovateľa pri odňatí jeho mobilných telefónov nálezom sp. zn. IV. ÚS 104/2023 z 26. februára 2025 rozhodol, že postupom NAKA v napadnutom konaní a jej príkazom zo 6. októbra 2021 a taktiež postupom úradu špeciálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 7/17/1000 a súhlasom úradu špeciálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 7/17/1000 zo 6. októbra 2021 s vydaním príkazu NAKA zo 6. októbra 2021 bolo porušené základné právo sťažovateľa na súkromný život a ochranu osobných údajov podľa čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 22 ods. 1 ústavy a čl. 10 ods. 2 a 3 listiny, jeho základné právo vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 listiny, tajomstvo dopravovaných správ a záznamov uchovávaných v súkromí podľa čl. 22 ods. 2 ústavy a čl. 13 listiny, jeho základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, jeho právo na súkromný a rodinný život podľa čl. 8 dohovoru, ako aj jeho právo na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu. V nadväznosti na uvedené zrušil príkaz zo 6. októbra 2021, na podklade ktorého boli odňaté sťažovateľove mobilné telefóny, a Úradu boja proti organizovanej kriminalite uložil povinnosť bezodkladne vrátiť sťažovateľovi o. i. jeho mobilné telefóny a bezodkladne zničiť o. i. všetky kópie a deriváty obsahu jeho mobilných telefónov.

23. Pred ústavným súdom tak v konaní o jeho predchádzajúcej ústavnej sťažnosti dosiahol sťažovateľ to, čoho sa domáha aj v tomto konaní, a to vyslovenie porušenia jeho práv v súvislosti s odňatím jeho mobilných telefónov, príkazu vrátiť mu mobilné telefóny a zničiť všetky kópie a deriváty obsahu jeho mobilných telefónov. Samotný príkaz zo 6. októbra 2021, na podklade ktorého došlo k odňatiu jeho mobilných telefónov, bol ústavným súdom zrušený z dôvodu porušenia jeho práv a slobôd, pričom z povahy veci vyplýva, že aj ďalšie naň nadväzujúce konanie a nakladanie s mobilnými telefónmi sťažovateľa a ich obsahom stratilo svoj zákonný podklad a možno ho ako také považovať za neústavné, čo ústavný súd konštatoval aj v už citovanom náleze sp. zn. IV. ÚS 104/2023 z 26. februára 2025.

24. Sťažovateľ vzhľadom na uvedené dnes disponuje rozhodnutím ústavného súdu o porušení jeho práv, ktoré môže tvoriť podklad jeho prípadného návrhu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a domohol sa pred ústavným súdom aj uloženia povinnosti vrátiť mu oba mobilné telefóny a uloženia povinnosti zničenia kópií a derivátov ich obsahu (body 1 a 22 tohto uznesenia).

25. Opätovné (duplicitné) vyslovenie porušenia práv sťažovateľa v čase po vydaní príslušného príkazu či opätovné vydanie príkazu ústavného súdu na vrátenie mobilných telefónov a zničenie všetkých kópií a derivátov ich obsahu by už neslúžilo reálnej ochrane práv sťažovateľa,

ale predstavovalo vo svojej podstate akademický spor bez akéhokoľvek prínosu k reálnej a účinnej ochrane práv sťažovateľa.

26. Ústavný súd v obdobných prípadoch považuje ústavnú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú, keďže eventuálne vyhoviecie návrhu by v súčasnosti nemalo vo vzťahu k namietanému konaniu žiadnu relevanciu. Vzniknutá situácia je v teórii a praxi ústavného súdnictva označovaná výrazom „*mootness*“ (pozri Barron, J., Dienes, C. *Constitutional Law*. 4. vyd., St. Paul 1995, s. 83 – 85) alebo ako nedostatok podmienky bezprostredného a trvajúceho zásahu (napr. v praxi Spolkového ústavného súdu SRN „*unmittelbare und gegenwärtige Betroffenheit*“; k tomu napr. Schlaich, K., *Das Bundesverfassungsgericht*. 3. vyd., München 1994, s. 142 –150), t. j. stav, keď už „spor“ skončil alebo bol vyriešený inak, a so zreteľom na princíp minimalizácie zásahov do právoplatne skončených konaní a hospodárnosť konania už nemá ďalší zmysel v konaní v danej veci pokračovať (m. m. IV. ÚS 242/08, II. ÚS 216/2017, I. ÚS 142/2019, I. ÚS 347/2019, I. ÚS 404/2019, I. ÚS 318/2023).

27. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietanú tlačovú konferenciu pána [REDAKOVANÉ] a ním namietanú tlačovú správu NAKA, chrániť svoje práva v súvislosti s nimi môže sťažovateľ pred všeobecnými súdmi, a to podaním civilnoprávnej žaloby, prípadne v rámci trestného konania (sťažovateľ takéto trestné konanie už inicioval, avšak ústavnému súdu neoznámil jeho výsledok; bod 19 tohto uznesenia).

28. Z čl. 127 ods. 1 ústavy totiž vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

29. Právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (IV. ÚS 236/07).

30. Účinnému uplatneniu ochrany práv a slobôd sťažovateľa na ústavnom súde v súvislosti s tlačovou konferenciou a tlačovou správou tak bráni nevyužitie, resp. nepreukázanie využitia dostupných prostriedkov nápravy pred všeobecnými súdmi.

31. Pokiaľ sťažovateľ osobitne po podaní ústavnej sťažnosti namietol aj napadnuté upovedomenie, toto bolo vydané v súvislosti s opravným prostriedkom podľa príkazu generálneho prokurátora uplatneným zo strany sťažovateľa v nadväznosti na odňatie jeho mobilných telefónov, pričom ústavný súd už v náleze sp. zn. IV. ÚS 104/2023 z 26. februára 2025 vyslovil neústavnosť samotného odňatia jeho mobilných telefónov. Ani prípadné osobitné meritórne preskúmanie napadnutého upovedomenia by vzhľadom na uvedené neslúžilo reálnej a účinnej ochrane práv sťažovateľa.

32. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť v časti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť a v časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

33. V nadväznosti na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku stratilo rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 7. mája 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu